

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617203978
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivan Kubínyi
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3617203978.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Ivana Kubínyiho a sudkýň JUDr. Gabriely Janákovkej a Mgr. Zuzany Holúbkovej v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlo Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: U. J., trvale bytom Z. XXX, V., o zaplatenie 1.045,22 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 13. februára 2020, č.k. 3Csp/146/2017-118, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. m e n í tak, že žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 353,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 30.11.2014 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 206,77 eur spolu s úrokom z omeškania tam špecifikovaným, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. zastavil konanie v časti o zaplatenie 287,93 eur s príslušenstvom, výrokom III. zamietol žalobu vo zvyšku o zaplatenie 353,98 eur s príslušenstvom a výrokom IV. priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32,28 %. Rozhodoval na základe žaloby, ktorou sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 1.045,22 eur s príslušenstvom, nakoľko jeho právny predchodca so žalovaným uzatvoril zmluvu o úvere, pričom žalovaný úver nesplácal, na základe čoho právny predchodca žalobcu zosplatnil celý úver, pričom túto dlžnú sumu žalovaný nezaplatil. Súd prvej inštancie najskôr rozhodol vo veci rozsudkom zo dňa 21.6.2018, č.k. 3Csp/146/2017-61, ktorý bol (s výnimkou nenapadnutého výroku, ktorým súd konanie čiastočne zastavil pre späťvzatie žaloby žalobcom) na odvolanie Krajským súdom v Trenčíne uznesením zo dňa 27.11.2019, č.k. 16Co/38/2018-89 zrušený a vrátený v napadnutej časti na ďalšie konanie a rozhodnutie. Súd preto rozhodoval opätovne. Žalobca v priebehu konania zobrať žalobcu v časti o zaplatenie 287,93 eur späť a žiadal v tejto časti konanie zastaviť, preto súd v zmysle § 145 CSP konanie v tejto časti zastavil. Súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že medzi stranami sporu bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere. Podrobil túto zmluvu v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej ako „zákon o spotrebiteľských úveroch“) skúmaniu, či obsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 citovaného zákona. Dospel k záveru, že zmluva neobsahuje správny údaj o fixnej ročnej úrokovej sadzbe, ktorý bol v zmluve uvedený vo výške 21,01 %. Celková čiastka, ktorú mal dlžník zaplatiť, bola vo výške 2.424,72 eur, pričom úver bol poskytnutý vo výške 2.000 eur. Fixná ročná úroková sadzba teda predstavuje správne podľa súdu 21,23 %. Vzhľadom na nesprávne uvedený údaj o úrokovej sadzbe súd posúdil úver ako bezúročný a bezpoplatkový podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalovaný na úver splatil do dňa vyhlásenia rozsudku

sumu vo výške 1.793,23 eur. Žalobca, konštatoval súd, má potom nárok len na nesplatenú istinu spolu so zákonným úrokom z omeškania, ktorý si uplatnil. Úver bol poskytnutý vo výške 2.000 eur, žalovaný splatil žalobcovi sumu 1.793,23 eur, a preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 206,77 eur (2.000 - 1.793,23 = 206,77). Vzhľadom na omeškanie žalovaného s vrátením dlžnej sumy žalobcovi, súd priznal žalobcovi i uplatnený úrok z omeškania. Kvôli záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP.

2. Proti zamietajúcej časti (výrok III.) a náhrade trov konania (výrok IV.) tohto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Uviedol, že na účely výpočtu RPMN v zmluve boli použité celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ktoré predstavovali len zmluvne dojednaný úrok. Výška úroku, ako aj výška celkových nákladov spojených s úverom, výška úverovej splátky, frekvencia splátok, počet splátok, výška úveru. Všetky tieto parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach a na základe nich bola stanovená výška RPMN. Nakoľko jeho právny predchodca žiadne poplatky žalovanému neúčtoval, jedinou odplatom spojenou s úverom bol zmluvne dojednaný úrok, logicky tak úroková sadzba musí byť zhodná s RPMN. Nakoľko RPMN je v zmluve uvedená správne, čo ustálil aj súd prvej inštancie, z uvedeného dôvodu nie je daný zákonný dôvod pre určenie bezúročnosti úveru pre nesprávne určenú výšku ročnej úrokovej sadzby. Na základe týchto skutočností žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu zmenil tak, že zaviazá žalovaného k zaplateniu sumy 353,98 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 30.11.2014 do zaplatenia a prizná mu náhrad trov konania v plnom rozsahu. Uplatnil si i náhradu trov odvolacieho konania.

3. K podanému odvolaniu sa písomne žalovaný vyjadril tak, že nesúhlasil s tvrdeniami prezentovanými v podanom odvolaní žalobcu. Mal za to, že výška úrokovej sadzby je v zmluva uvedená nesprávne. Výpočet žalobcu uvedený v odvolaní nepovažoval za korektný, keďže pri poskytnutom úvere vo výške 2.000 eur s úrokovou sadzbou 21,01 % ročne a dobou splatnosti 2 roky je pravidelná mesačná splátka vo výške 102,78 eur (podľa zmluvy vo výške 101,03 eur) a celkové náklady spotrebiteľa predstavujú 466,75 eur (podľa zmluvy 424,72 eur). Na tomto základe žiadal odvolací súd o potvrdenie napadnutého rozsudku.

4. Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba v napadnutom výroku III. podľa § 388 CSP zmeniť a rozhodnúť vzhľadom na túto zmenu o nároku na náhradu trov konania.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a II. odvolaním napadnutý nebol, preto je v týchto častiach právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

6. Žalobca sa v podanom odvolaní nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého nesprávne uvedená úroková sadzba vo výške 21,01 % ročne spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Mal za to, že jedinou odplatom poskytnutého úveru bol iba zmluvný úrok, a preto logicky úroková sadzba musí byť zhodná s RPMN, ktorá bola vo výške 21,01 %. Nakoľko RPMN je v zmluve uvedená správne, čo ustálil aj súd prvej inštancie, z uvedeného dôvodu podľa žalobcu nie je daný zákonný dôvod pre určenie bezúročnosti úveru pre nesprávne určenú výšku ročnej úrokovej sadzby.

7. V tomto smere treba dať odvolateľovi za pravdu. Odvolací súd už v zrušovacom uznesení (zo dňa 27.11.2019, č.k. 16Co/38/2018-89, bod 7.) konštatoval, že výška RPMN v zmluve je určená správne. Platí, že úroková sadzba vyjadruje hodnotu, ktorú dlžník zaplatí veriteľovi na úrokoch. Do ročnej percentuálnej miery nákladov sa premietajú všetky náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, teda ďalšie náklady okrem úrokovej sadzby. Tými môžu byť náklady na vedenie účtu, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver apod. Ak sú v zmluve i takéto ďalšie náklady, ročná percentuálna miera nákladov je spravidla vyššia ako úroková sadzba. No pokiaľ s úverom nie sú spojené žiadne ďalšie náklady, hodnota RPMN by sa mala rovnať hodnote úrokovej sadzby. V tomto prípade skutočne neboli dojednané medzi zmluvnými stranami o úvere žiadne náklady, čiže hodnota RPMN sa musí rovnať hodnote úrokovej sadzby tak, ako to bolo medzi zmluvnými stranami v zmluve i dojednané.

8. Takéto právne posúdenie spôsobuje nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Poskytnutý úver nie je bezúročný a bezpoplatkový. Odvolací súd preto zmenil napadnutý výrok III. rozsudku súdu prvej inštancie tak, že priznal žalobcovi i nárok na zaplatenie sumy 353,98 eur. Vzhľadom na omeškanie so zaplatením tejto sumy žalovaného od 30.11.2014, odvolací súd priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zodpovedajúci § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. z tejto sumy od 30.11.2014 do zaplatenia.

9. Odvolací súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 256 ods. 1 CSP o trovách konania rozhodol nasledovne. Žalobca žalobou žiadal od žalovaného zaplatenie sumy 1.045,22 eur s príslušenstvom. Vyhovené bolo žalobe v časti o zaplatenie 560,75 eur (206,77 + 353,98 = 560,75). Preto patrí nárok na náhradu trov konania žalobcovi. Vo zvyšnej časti žaloby o zaplatenie sumy 484,47 eur, žalobca zbral žalobu späť z dôvodu uhradenia tejto sumy žalovaným v priebehu konania, čím žalovaný procesne zaviniť zastavenie konania v tejto časti, a preto v zmysle § 256 ods. 1 CSP náhrada trov konania patrí v tejto časti protistrane, t.j. žalobcovi. Z uvedeného dôvodu odvolací súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov bude rozhodovať súd prvej inštancie.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).